

MOJA PARAFIA

Nr: 824
1/1/2011

Kalendarz liturgiczny

1 stycznia 2011 r. – SOBOTA
NOWY ROK
ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI, MARYI
Imieniny: Marii, Mieszka, Mieczysława
LITURGIA SŁOWA:
Lb 6,22-27
PSALM 67,2-3.5.8
Ga 4,4-7
EWANGELIA: Łk 2,16-21

2 stycznia 2011 r. - NIEDZIELA
Imieniny: Bazylego, Izydora, Grzegorza
LITURGIA SŁOWA:
Syr 24,1-2.8-12
PSALM 147,12-15.19-20
Ef 1,3-6,15-18
EWANGELIA: J 1,1-18

3 stycznia 2011 r. – PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Danuty, Genowefy, Zdzisława
LITURGIA SŁOWA:
1 J 2,29-3,6
PSALM 98,1.3cd-6
EWANGELIA: J 1,29-34

4 stycznia 2011 r. – WTOREK
Imieniny: Elżbiety, Anieli, Angeliki
LITURGIA SŁOWA:
1 J 3,7-10
PSALM 98,1.7-9
EWANGELIA: J 1,35-42

5 stycznia 2011 r. – ŚRODA
Imieniny: Hanny, Edwarda, Szymona
LITURGIA SŁOWA:
1 J 3,11-21
PSALM 100,1-5
EWANGELIA: J 1,43-51

6 stycznia 2011 r. – CZWARTEK
Uroczystość Objawienia Pańskiego Trzech Króli
Imieniny: Kacpra, Melchiora, Baltazara
LITURGIA SŁOWA:
Iz 60,1-6
PSALM 72,1-2.7-8.10-13
Ef 3,2-3a.5-6
EWANGELIA: Mt 2,1-12

7 stycznia 2011 r. – PIĄTEK
Imieniny: Rajmunda, Lucjana, Juliana
LITURGIA SŁOWA:
1 J 3,22-4,6
PSALM 2,7-8,10-11
EWANGELIA: Mt 4,12-17.23-25

8 stycznia 2011r - SOBOTA
Imieniny: Seweryna, Juliusza
1 J 4,7-10
PSALM 72,1-4.7-8
EWANGELIA: Mk 6,34-44

II NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM

EWANGELIA: J 1, 1 - 18

„Słowo (...) przyszło do swojej własności,
a swoi Go nie przyjęli.”

Wraz z radością przeżywania tajemnicy Wcielenia, rodzi się refleksja związana z dzisiejszą Ewangelią. Dlaczego „swoi Go nie przyjęli”? Śpiewamy: „Ach, witaj, Zbawco z dawna żądany”, a w innej kołodzie: „Nie było miejsca, choć chciałeś ludzkość przytulić do łona”. Odpowiedź znajdujemy dalej: „Bo nie ma miejsca dla Ciebie w niejednej człowieczej duszy”. Wśród życzeń noworocznych warto mówić o zdrowiu duszy. Wtedy znajdzie się w niej miejsce dla Jezusa, a my będziemy mogli powiedzieć: „jednak swoi Go przyjęli”.

Adam Żak

Księdzu Mieczysławowi Lisowi SAC,

który opiekuje się stołówką Caritas
i od niedawna jest dyrektorem
Pallotyńskiego Domu Opieki
im. Świętego Wincentego we Wrzosowie
życzymy z okazji imienin,
by niosąc pomoc ubogim i cierpiącym
stawał się dla nich światłem,
z którego będą czerpać dobrą
radę i nadzieję.
Niech wszyscy ludzie
doświadczają
od Księdza serdeczności i miłości
i niech obficie odwdzięczają się
Księdzu tym samym.

120 lat

ZGROMADZENIA SIÓSTR ZMARTWYCHWSTANEK

120 LAT SIÓSTR ZMARTWYCHWSTANEK

6 stycznia mija 120. rocznica powstania w Kościele Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Na rzucone w I połowie XIX wieku hasło Adama Mickiewicza: „Polsce potrzeba nowego zakonu” odpowiada Bogdan Jański, a później grupa młodych ludzi skupionych wokół Piotra Semenki. Odrodzenia życia moralnego wśród emigrantów podejmuje się założone przez nich Zgromadzenie Księży Zmartwychwstańców.

6 stycznia 1891 roku, w Rzymie, dwie Polki, Celina i Jadwiga Borzęckie, podejmują ideę Ojca Piotra Semenki CR i zakładają żeńską linię Zgromadzenia. Powstaje nowa wspólnota zakonna: Zgromadzenie Sióstr Zmartwychwstaniek.

W ciągu 120 lat wiernej służby Kościołowi i Ojczyźnie kolejne pokolenia Sióstr Zmartwychwstaniek pracowały w szpitalach, szkołach i przedszkolach, troszczyły się o wystrój kościołów. Spieszyły z pomocą ludziom chorym i ubogim. Niosły radosną wieść: Chrystus Zmartwychwstał. Alleluja!

Niezależnie od zmodyfikowanego stroju siostry pozostały wierne charyzmatowi Matek Założycielek. W życiu zakonnym myślą przewodnią jest hasło z krzyża profesyjnego: „Przez krzyż i śmierć do zmartwychwstania i chwały”.

Siostry Zmartwychwstanki zawsze były obecne w dziejach polskiego narodu. Pochylone w kaplicy na modlitwie, śpieszące się na lekcje do dzieci i młodzieży, zmieniające bukiety w świątyniach lub po prostu... wykonujące zwykłe prace domowe.

Każda chwila Jubileuszu skłania nas do refleksji nad czasem, który minął. Przeżywamy tę radosną rocznicę w duchu głębokiego dziękczynienia Bogu, który posłał nas, jak ewangeliczne niewiasty w poranek Zmartwychwstania... Posyła nas: na pielgrzymkę, do szkolnej klasy, przedszkola, szpitala, zakrystii i na indywidualne spotkania ze wszystkimi, którzy tego potrzebują...

Dlatego w tak ważnym momencie pochylamy się i prosimy Miłosiernego Boga: Pozwól dalej szerzyć Twoją chwałę, by Zmartwychwstała Miłość dotarła do każdego człowieka i objęła go swoją łaską i pięknem Bożej Mocy...

s. Barbara Teresa CR /zmartwychwstanka/

PAMIĘTAJMY O OGRODACH

Czy marzyłeś kiedyś, żeby mieć w końcu święty spokój? Śmiem sądzić, że tak. Czy chciałbyś po prostu odpocząć? Po raz kolejny założę się, że tak.

Warto sobie uświadomić, że życie nie jest takie długie, jakby się mogło wydawać. Kiedy ziemską wędrówkę dobiegnie końca, staniemy przed Panem, który nas osądzi. Ja osobiście mam nadzieję, że moje sumienie pozwoli

mi, bym w dzień sądu wszedł na wieczność do ogrodów Pana. Pamiętajmy, że te ogrody istnieją i czekają na nas. Nie jest jednak tak łatwo się w nich znaleźć. Zdaj sobie sprawę, że będziesz musiał bardzo się postarać, aby na nie zasłużyć.

Niektórzy twierdzą, że urodzili się w rodzinach chrześcijańskich i chodzą do kościoła, więc niebo im się należy. Otóż nic bardziej mylnego. Zakładam, że nie miejsce urodzenia określa kim jesteśmy i gdzie powinniśmy się znaleźć. Bo przecież to, że ktoś urodził się w

stajni nie czyni go koniem...

Jest kilka sposobów, które mogą mi i tobie pomóc przedostać się do ogrodów niebieskich. Pierwszy, to przestrzeganie dzieśięciu przykazań Bożych. Brzmi banalnie? Adonai oczekuje od nas, że dostosujemy się do Jego wytycznych. Czy dużo chce? Możemy dać z siebie dużo więcej, niż nam się wydaje, więc nie bądźmy tak banalni, jak pospolite życzenia przy łamaniu opłatkiem i dajmy z siebie więcej Panu. On wie, co z tym zrobić. Byle tylko to, co mu oddamy, było szczere.

Sama modlitwa nie czyni nas chrześcijanami. Trzeba ją wesprzeć uczynkami. Wydaje się niemożliwe? Czy w takim razie na łaskę nieba liczyć mogą tylko nieliczni? Każdy może na nią liczyć! Dzisiaj często używa się słowa „ogarnij”. Weźmy to słowo do siebie. Ogar-

nijmy się i uświadommy sobie wreszcie, że nie długo ta ziemski sielanka się skończy i nikt z nas z niej tłumaczył się nie będzie. Nie jest jeszcze za późno. Pan chce nam dawać szansę naprawiania naszych błędów codziennie. I nawet jeśli nie będzie nam się

to udawać, jeśli będziemy upadać, to On nas będzie podnosił. Nawet, jeśli nasze kolana będą już zdarte od upadków, to Pan będzie nadal nas stawiał na proste nogi i uzdrawiał je, abyśmy mogli iść dalej.

Życzę tobie, abyś szedł. Abyś szedł prosto

i nie zbaczał ze ścieżki, którą kieruje nas Bóg. Aby ścieżka ta prowadziła do ogrodów. Do ogrodów, gdzie nie ma cierpienia, bólu, smutku. Do ogrodów, gdzie jest wieczne szczęście i taka radość, jakiej nie potrafimy sobie wyobrazić. Powodzenia!

Bernard Pająk

KATECHEZA III

EUCHARYSTIA JEST „SAKRAMENTEM - OFIARĄ”

Katechizm Kościoła Katolickiego uczy, że Eucharystia jest ofiarą, ponieważ uobecnia - czyni dostępną - ofiarę krzyża. Jest jej pamiątką i udziela jej owoców (KKK 1366).

Aby nas zbawić Jezus Chrystus złożył Ojcu doskonałą ofiarę z całego swojego życia; ofiarę miłości i posłuszeństwa, której kulminacyjnym momentem i konsekwencją była śmierć na krzyżu. Ta krwawa ofiara została złożona raz na zawsze. Jest ofiarą doskonałą i nie potrzeba, aby ją ponawiać. Eucharystia w tajemniczy sposób uobecnia ofiarę Chrystusa. Jest to wielka tajemnica naszej wiary.

Eucharystia to Ofiara Chrystusa

„Nasz Zbawiciel podczas Ostatniej Wieczerzy, tej nocy, kiedy został wydany, ustanowił **Eucharystyczną Ofiarę swojego Ciała i Krwi**, aby w niej na całe wieki, aż do swego przyjścia, utrwalić ofiarę krzyża i tak powierzyć Kościołowi, umiłowanej Oblubienicy, pamiątkę swej męki i zmartwychwstania.” (Konstytucja o Liturgii, 47). Mówią o tym słowa konsekracji: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: To jest bowiem **Ciało** moje, które za was będzie **wydane**... Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: To jest bowiem kielich **Krwi** mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie **wylana** na odpuszczenie grzechów...”.

Eucharystia jest także Ofiarą Kościoła

Podczas Mszy świętej celebrans zachęca nas:

„**Módlcie się**, aby moją i waszą Ofiarę **przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący**”. Natomiast po przeistoczeniu kierujemy do Pana Boga błaganie: „Wspominając, Boże, zbawczą mękę Twojego Syna, jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz czekając na powtórne Jego przyjście, składamy Ci wśród dziękczynnych modłów tę **żywą i świętą Ofiarę**. Wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła i przyjmij **Ofiarę**, przez którą nas pojednałeś ze sobą.”

Kościół składa Ofiarę Eucharystyczną w łączności z Najświętszą Dziewicą Maryją, którą wspomina wraz ze wszystkimi świętymi. W Eucharystii Kościół znajduje się wraz z Maryją jakby u stóp krzyża, zjednoczony z ofiarą i wstawiennictwem Chrystusa (KKK 1370).

Kościół składa Ofiarę Eucharystyczną w różnych intencjach, szczególnie zaś za wiernych zmarłych, którzy jeszcze nie zostali całkowicie oczyszczeni, by mogli wejść do światłości i pokoju Chrystusa (KKK 1371). Dar ofiary Mszy świętej jest wyrazem naszej miłości do bliskich zmarłych i wszystkich, za których podczas Eucharystii się modlimy.

Udział we Mszy świętej jest wielkim przywilejem. Uczestniczymy w składaniu Ofiary Jezusa Chrystusa. Przynosimy nasze dary duchowe: nasze modlitwy i naszą pracę, uwielbienie i cierpienia, wszystko to, co przeżywamy ofiarujemy Ojcu Niebieskiemu wraz z Chrystusem. Jest to szansa zjednoczenia się z Ofiarą Chrystusa i doświadczenia jej zbawczej mocy w naszym życiu. Uczestniczymy w Ofierze Chrystusa i uczymy się samych siebie składać w darze Panu Bogu.

za: www.diecezja.radom.pl

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj I niedziela miesiąca. Ze względu na list pasterski, Adoracja Najświętszego Sakramentu będzie za tydzień.
2. Dzisiaj Komitet Budowy przyjmuje indywidualne ofiary na malowanie naszego kościoła.
3. Dzisiaj o godz. 14³⁰ Msza święta hospicyjna, a o godz. 17⁰⁰ nabożeństwo.
4. Jutro I poniedziałek miesiąca. O godz. 17³⁰ wypominki roczne, a następnie Msza święta w intencji zmarłych polecanych w tych wypominkach.
5. W tym tygodniu przypada I czwartek i I piątek miesiąca. W I piątek spowiedź dla wszystkich od 17³⁰. Ze względu na trwającą kolędę nie ma Mszy świętej dla dzieci o 16⁴⁵.
6. W czwartek, 6 stycznia, Uroczystość Objawienia Pańskiego – Trzech Króli. Msze święte w naszym kościele będą odprawiane według porządku niedzielnego. Przypominamy, że jest to święto nakazane - każdy katolik ma obowiązek uczestniczenia tego dnia we Mszy świętej. Jest to także I czwartek miesiąca. Nabożeństwo powołaniowe o godz. 17⁰⁰.
7. W sobotę, 8 stycznia, serdecznie zapraszamy na godz. 16⁰⁰ na wieczór kolęd zatytułowany „Chóralne kolędowanie u pallotynów”. Będziemy mogli usłyszeć kolędy i pastorałki w wykonaniu radomskich chórów.
8. W przyszłą niedzielę, 9 stycznia, o godz. 15³⁰ Msza święta dla dzieci przygotowujących się do przyjęcia Pierwszej Komunii świętej i ich rodziców.
9. Także w przyszłą niedzielę bardzo serdecznie zapraszamy na godz. 17⁰⁰ na wspólne kolędowanie. Ofiary zbierane podczas kolędowania zostaną przeznaczone na cele rozwoju naszych zespołów muzycznych.
10. Również w przyszłą niedzielę, o godz. 18⁰⁰ zostanie odprawiona Msza święta w intencji pielgrzymów oraz o beatyfikację Sługi Bożego Ojca Świętego Jana Pawła II.

KOLĘDA

Poniedziałek, 3 stycznia, od godz. 14³⁰

ul. Komandosów 2

Wtorek, 4 stycznia, od godz. 14³⁰

ul. Komandosów 4

Środa, 5 stycznia, od godz. 14³⁰

ul. PCK 3, 5, 7 oraz 9/11

Piątek, 7 stycznia, od godz. 14³⁰

ul. PCK 1

ul. Gagarina 13/17 i 21/23

Sobota, 8 stycznia, od godz. 9⁰⁰

ul. Gagarina 3/7

Poniedziałek, 10 stycznia, od godz. 14³⁰

ul. Grenadierów 5, 6, 7/9, 8 i 10

Adres redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: 48 366-81-03; e – mail: mojaparafia@gmail.com www.mojaparafia.za.pl

Opiekun duchowy: Ks. Paweł Ślizewski SAC

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Stefan Suwała, Agnieszka Kołodziejska, Paulina Janik, Jacek Dobosz, Renata Ochalska, Sylwia Klochowicz - Matlacka, Wojciech Winek, Bernard Pająk

Odpowiedzialny za komentarze do Ewangelii: Adam Żak

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch